

PRYJOR (2) *sb m*

Teksty nie oznaczają ó.

sg N pryjor (1). ◇ G pryjor(a) (1). ◇ [I pryjorem.]

Sł stp, Cn, Linde brak.

Przełożony klasztoru, przeor [prior – przeor Mymer¹ 9v, Mymer² 9; – pierwszy Mqcz 322c; – przedniejszy Calep] (2) : Archimandritae – Oppat, gardijan, Prior. Calep 89b; [Ieśli fie dowieź/ że ná kazaniu cię dotykano/ żeć przymawiano/ chceź śtákowy^m czinić/ tedy iuż go náty^m mieścu nienaydzieź/ bieżał do inego kłaśtóra [!]; ieśli mowiź z priorem/ śprzełożony^m mieścá onego/ tedyć powie że ná ty^m mieścu niemieśfka Erazm]język Z3].

Wyrażenie: »pryjor zakonu [którego]« (1): Tatarzy gdy miało [Wrocław] pułte nalezli zamek optoczyli/ ale nie długo tam leżąc odiechali, iako flawa ieśt iże dla modlithw á placzu nieiakie^{go} Ceśława Priora zakonu [prioris ordinis] święte^{go} Dominika MiechGlab 9.

Synonim. przeor.

JDok